

Justitsministeriet har forelagt retslægerrådet spørgsmålet om indførelse af adgang til ophævelse af adoptivforholdet i sådanne tilfælde, og retslægerrådet har udtalt, at en sådan ordning ville forekomme rådet ikke blot berettiget og rimelig, men også på grundlag af foreliggende erfaringer i høj grad ønskelig, hvorfor rådet ubetinget har anbefalet, at den søges indført.“

I overensstemmelse hermed foresloges § 20, stk. 2, i adoptionsloven affattet således:

„Såfremt adoptivbarnet viser sig at lide af sindssygdom, åndssvaghed, anden betydelig sjælelig mangel eller af betydelig legemlig mangel eller alvorlig og langvarig sygdom, og det må antages, at denne mangel eller lidelse hidrører fra tiden før adoptionen, og at adoptanten ved adoptionen ikke var bekendt dermed, bliver adoptivforholdet efter påstand at ophæve ved dom. Sag herom må anlægges inden 5 år fra adoptionsbevillingens dato.

De i denne paragraf omhandlede sager anlægges af adoptanten eller, hvis han er sindssyg eller åndssvag, af hans værge.“

Som følge af reglen i adoptionslovens § 27 vil den nye ophævelsesbestemmelse også komme til anvendelse på adoptivforhold, der er stiftet inden den nye lovs ikrafttræden, for så vidt sag rejses inden 5 år fra adoptionsbevillingens dato.

3) Adoptionslovens § 21 indeholder særlige bestemmelser om *ophævelse af adoptivforhold i tilfælde af, at ægtefæller har et fælles adoptivbarn*. Adoptivforholdet kan da kun ophæves i forhold til begge ægtefæller; sker det ved overenskomst i henhold til lovens § 18, må begge ægtefæller derfor tiltræde overenskomsten, og ophævelse ved dom i henhold til lovens § 20 må ikke ske efter påstand af den ene ægtefælle alene, medmindre omstændighederne i særlig grad taler derfor.

§ 21 indeholder desuden en bestemmelse om, at ophævelse af et adoptivforhold i de i §§ 19 og 20 omtalte tilfælde kan ske, selvom de dør nævnte forhold kun gælder den ene af adoptanterne.